

ארמון אירופי בקומה השמינית

כך, זה בישראל: דירה בבניין מציגה עיצוב
טוטלי, שאי אפשר להישאר אדישים אליו
אביטל ברוידא | צילום: עודד סמדר

מ גדלי "בלו" מול חוף הצוק, בין תל-אביב להרצליה-
פיתוח, מוכרים לכל מי שחולף בצומת גלילות. אלה
שישה בניינים עגולים, שתכנן האדריכל אילן פיבקו
על חורבות הקאנטרי קלאב הישן. מיני-שכונה,
מנותקת מהדיונות שמקיפות אותה ומחוברת במערכת שבילים
שמתפלים בין בריכות נוי עם שושנות מים ורודות ודגי זהב.

דלתות הזזה
נפתחות לסוויטה
של בני הזוג, עם
מיטה מרופדת
גבוהת גב, שידות
סימטריות ושני
וילונות שמכסים
את החלון: שכבה
אטומה ממשי
ושכבה שקופה
שבה נשזרו פנינים

"היה לנו חשוב לא ליפול לקיטש", מסבירים המעצבים, "לכן הרגענו את הקלאסי באמצעות גוון אחיד, ועשינו גם חיבורים קצת יותר מודרניים, כמו במטבח"

ברמת המעטפת, ואת עיצוב הפנים עשו בעזרת קבלן פרטי. בינתיים חבר צור למעצב אלרד מיטלמן, ויחד שינו את תוכנית הדירה מחמישה לארבעה חדרים (בין היתר ביטלו את הממ"ד), כך שתתאים לזוג בוגר שעובר מהבית ותאפשר בכוא היום לארח את הנכדים. "בעלת הבית היא חובבת עיצוב שנוסעת הרבה בעולם", מספר צור. "ההנחיה שלה הייתה ללכת על סגנון קלאסי, עם פאנלים מעוטרים מעץ שעוטפים את כל החלל". את ההנחיה יישמו שני המעצבים עד לרמת ידיעות המגירות וסט ספלי הקפה. אפשר לחבב את התוצאה או לסלוד ממנה, אך אי-אפשר להתעלם מהטוטליות של העיצוב ומהביצוע יוצא הדופן באיכויותיו בנוף המקומי. "המטרה שלנו לא הייתה לעשות עיצוב קלאסי מסורתי", מסבירים צור ומיטלמן, "אלא לקחת את המקצב ואת הסימטריה הקלאסיים ולייצר מהם מעטפת שתהיה הבסיס. עליה יצרנו התאמות ופרשנויות מודרניות יותר, אך עדיין מהודרות".

יחד עם בעלת הבית נסעו לאיטליה, ביקרו פעמיים בתערוכת העיצוב השנתית במילאנו ומצאו חברת נגרות מקומית שעשתה את כל פריטי הנגרות והרהיטים בבית.

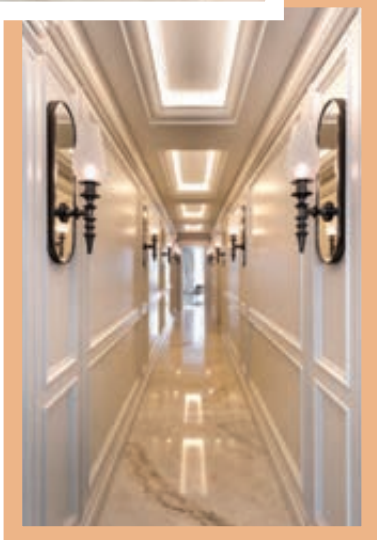
גם הסביבה המלאכותית הזאת לא מכינה להפתעה המוחלטת שמחכה בקומה השמינית של אחד מהבניינים. עיצובה הטוטלי של דירת 300 המטרים הרבועים, העוטף את כל החדרים מרצפה עד תקרה, מנותק מכל הקשר, מלבד הקשר אחד: החלום שהגשימה בעלת הבית, אשת עסקים שבנתה עצמה בעשר אצבעות. שש שנים נמשך עיצוב הדירה, תוך מעורבות של בעלת הדירה בכל פרט. ביתם הקודם של בני הזוג בהרצליה היה קטן יותר, לכן ברובו וסגנונו פחות מוגדר. הפעם, היא אומרת, "דמיינתי בית אירופי, קלאסי אך בהיר, נעים ומוזמין". ברגע שנפתחת הדלת, קולטים את הניגוד בין אירופה למזרח התיכון: סלון מהודר ורב־פיתוחים, על רקע רצועת חוף ישראלית.

הקירות כוסו לכל גובהם בפאנלי עץ עם דוגמה גיאומטרית של קרניזים קלאסיים; על הרצפה שיש רוסי פורטוגלו בהיר עם גידים אפורים־חמים; ותקרות הגבס מפוסלות עם קרניזים במפלסים שונים, בהתאם לגופי התאורה ששוקעו בהן. הרהיטים עשירים בחומרות, בפ"טים ובטקסטיל. למרות העושר החזותי נוצר מראה מרגיע, בזכות שימוש בגוון אחד שולט – לבן־פנינה.

למעצב הפנים גרשון צור שלחו בני הזוג את תוכנית הדירה כבר לפני שבע שנים, כשהפרויקט התחיל להיבנות. לאחר שעשה סקיצה ראשונית, סגרו את עסקת הרכישה. הקבלן מסר לידיהם דירה

הקיר המרכזי בסלון: שתי תמונות של אמן איטלקי, וביניהן חוצצת מראה. השטיח ממוסגר בחיתוך מיוחד, סביב עיטורים בשחור וזהב; למטה: הנברשת מעל שולחן האוכל עוטפת מובייל מאבני סברוסקי

להכניס את נוף הים פנימה".
שולחן האוכל עשוי כרום בגימור בגוון נחור
שת, ולו פלטת שיש לבנה עם נימים זהובים ור-
גליים בגון פנינה, כמו רגליהם של כיסאות העור
שסביבו. ממרכז התקרה יורדת נברשת ממסגרת
מתכת, שעוטפת מובייל מאבני סברובסקי.
המטבח נמצא בסוף החלל הגדול. הוא
מודרני יותר, עשוי עץ שנצבע בלבן מבריק, עם
תוספות של זכוכית וכרום-ניקל, ועדיין ממוסגר
בחיפוי הקיר והתקרה המעוטרים. במרכז קיר
הארונות הגבוהים נישה עם משטח עבודה
וכיור, מול קיר שכוסה במראה,
ועליה מדפים ארוכים (גם הם חופו
במראות), שמציגים כלי זכוכית.
במקביל נבנתה יחידה של ארונות
נמוכים בצורת ר', הפונה אל הנוף
ואל הסלון. היא מסתיימת בדלפק
ישיבה בעל שתי רגליים מפתיעות
בצורתן הרקיקה, עשויות זכוכית מו-
רנו בשילוב כרום-ניקל. שני משטחי
העבודה עשויים דקטון לבן עם גידים
עדינים, שמסתיים בעיבוד אלכסוני
של הפינות ומונה על פס נירוסטה

**מלמעלה: בחדר העבודה שתי
עמדות זהות, זו מול זו, ויציאה
למרפסת קטנה; מראות מחולקות
לריבועים עם כפתורי כסף
חוזרות ברחבי הדירה; מסדרון
ארוך מוביל לחדרים הפרטיים,
כמו בארמון או במלון יוקרה**

מחברה אחרת הזמינו את המטבח ופינת האוכל, ואת השיש
לרצפה הלכו לבחור בעצמם במחצבה מקומית.

הפאנלים קובעים את המקצב

חיפויי הקיר המעוטרים עשויים פאנלים של עץ צבוע
עם מסגרות גיאומטריות בולטות. הפאנלים קובעים את
הקצב והסימטריה של החלל, ומכיוון שהם מופיעים על
כל קירות הבית הם הותאמו לרהיטים ולגופי התאורה,
מבחינת גדלים וקומפוזיציות. הם בולטים כבר בקיר
הכניסה לבית, שם הם ממסגרים שתי עבודות אמנות
גדולות ומראה שחוצצת ביניהן. משם מתחברים הפאנל-
לים לקרניזי הווילון, שנמשך מעל הלונות הווטרינה של
הסלון, וחוזרים לחפות עמוד מרכזי רחב, שעליו הותקן
מסך הטלוויזיה.

על השטיח, שנעשה בהזמנה עם מסגרת בחיתוכים
מיוחדים, פונות זו אל זו ספות עור בהירות שעליהן כריות
משי, פרווה וקטיפה, מעוטרות ברקמה שבה שולבו אבני
סברובסקי. במרכז הסלון סט של שולחנות זכוכית עגולים
עם מסגרת כרום מבריקה ("פנדי"), וברקע מכסים את
הווטרינות הגדולות שתי שכבות של וילונות. האחד
מיועד להחשכה, עשוי משי במרקם שמזכיר גלים; השני
נועד לאווירה, שקוף ושזור בפנינים אמיתיות. "הטקסטיל
מרכך את הקווים ואת הסימטריה החזקה", מסביר צור.

באזור תחום מול הסלון מוקמה פינת האוכל הרשמית,
עטופה כולה בפאנלים המעוטרים ומוחרגת מהסלון בא-
מצעות חזית כניסה בולטת ותקרה מונמכת. משני צדיו
של שולחן האוכל משמשים הפאנלים כרלתות לארונות
טכניים נסתרים, ובקיר המרכזי הם ממסגרים מראת
קיר גדולה, בדוגמת ריבועים, שביניהם מחברים כפתורי
כסף. "השימוש המרובה במראות", מסביר המעצב, "נועד

הסוויטה המרווחת של בני הזוג. דלתות הזזה כבדות נפתחות אל החדר. ברקע ויטרינה גדולה, שפונה אל הים. במרכז מכסה את רצפת האבן שטיח רך מחוטי משי, ולמיטה הזוגית גב מרופד וכיסוי מבד משי בגוון פנינה, תפור בעבודת יד ומשובץ אבני סברובסקי. קיר הפאנלים שבגב המיטה תוכנן בהתאם אליה, לשירות הצד ולמנורות שעליהן, בעלות רגלי זכר-כית בצורת יהלום. בשני צדי החדר, בסימטריה מושלמת מול המיטה, עומדות שתי שידות קלאסיות מעוגלות, תואמות לשירות המיטה ונשענות על שני קירות נגרות נפרדים, שבכל אחד מהם שוקעה מראת ריבועים. בין שני הקירות הללו עובר הציר הראשי של הסוויטה, ומחלק אותה לשני חלקים סימטריים. הציר מתחיל במיטה, ממשיך במרכז חדר הארונות שמופרד לשני אגפים (שלו ושלה) ומסתיים בחדר עבודה משותף לבני הזוג, שבו שני שולחנות עבודה נפרדים וסימטריים, זה מול זה. צורתם אמורפית והם עשויים ממשטח שיש ורגלי זכוכית מורנו וכרום-ניקל, כמו בדלפק המטבח. על הקיר, לצד כל שולחן, מסך טלוויזיה פרטי. מחדר העבודה ניתן לצאת אל מרפסת קטנה, שמובילה ישירות גם אל המטבח.

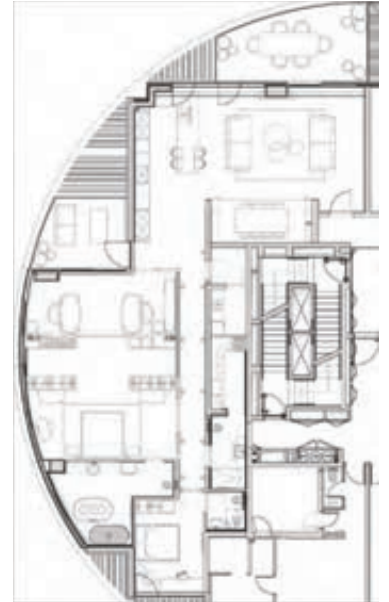
שלושת החלקים שמרכיבים את הסוויטה הפתוחה – אזור השינה, הארונות והמשרד – עשויים נגרות ללא קירות בנויים, ובכולם משמשים הפאנלים המעוטרים כחיפוי אך גם כדלתות לארונות הבגדים או כדלתות הזזה בין החללים. לעומת הזרימה החופשית שתוכננה כאן, חדר הרחצה הזוגי אטום לחלוטין ונסתר מאחורי קיר המיטה. החדר כולו חופה בשיש רוטרופורטוגל, בהמשך לרצפה. במרכז החלל ומול הוויטרינה המעוגלת ניצבת אמבטיה במרכז החדר (Free Standing). היא מצופה מבחוץ בעור לבן, תחום

היקפי. הפרט הזה יוצר עושר ויזואלי, ומקשר חומרית בין האלמנטים השונים במטבח.

השילוב בין זכוכית מורנו לכרום-ניקל, כמו ברגלי הדלפק, חוזר על עצמו בשלוש מנורות דקורטיביות שמעליו. עוד רפרור עכשווי נמצא בצלחות המעוטרות של "פורניסטי", שמוסגרו בקרניזים על הקיר. "היה לנו חשוב לא ליפול לקיטש", מסבירים המעצבים, "לכן הרגענו את הקלאסי באמצעות גוון אחיד של לבן-פנינה, ועשינו גם חיבורים קצת יותר מודרניים, כמו המטבח". מסדרון ארוך מוביל ממרחב הסלון והמטבח אל החדרים הפרטיים. כאן הותאמו החלוקה והמקצב של הפאנלים למנורות הקיר שתוכננו לאורכו. תקרה נמוכה עם קרניזים מלבניים לתאורה שקועה מייצרת חזית שלישית באותו המקצב.

תנו לסימטריה לדבר

בצדו האחד של המסדרון עוטפים הפאנלים קיר רגיל, ומשמשים גם כדלתות לחדרים שנמצאים מאחוריו: חדר טכני, חדר כביסה וחדר ארונות, שנבנו על בסיס הממ"ד המקורי, ושירותי אורחים עם מקלחת. בצדו השני של המסדרון קיר נגרות, שמאחוריו נמצאת

תוכנית הדירה. דלת הכניסה למעלה מימין; המטבח מודרני, ממוסגר בקרניזים העוטפים את הקירות. הדלפק שבהמשך לאי נשען על רגליים מזכוכית מורנו וכרום-ניקל - שילוב שחוזר בשלוש המנורות התלויות מעליו

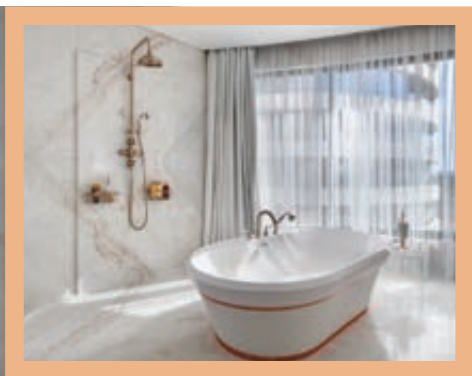

כל הקירות חופו בפאנלים מעץ עם קרניזים מעוטרים, בהתאם לרהיטים ולגופי התאורה. כדי לאזן את העושר החזותי, שולט בדירה גוון אחד: לבן-פנינה

במרפסת מורגש הניגוד
בין עיצוב הפנים
האירופי לנוף רצועת
החוף הישראלית, עם
מבט על השדות שעוד
נותרו בין ת"א להרצליה

בחדר הרחצה: השיש של הרצפה מטפס על הקירות, המקלחון אובלי ובמרכז ניצב אמבט מצופה מבחוץ בעור לבן, תחום בשני פסי נחושת

בשני פסי נחושת, ומעל סיומת היקפית בדוגמת ריי בועי שאנל. מאחור, מקלחת עם אביזרים בגוון נחושת, ומול האמבטיה ארון גדול עם קיר מראות אינטגרלי וכיור במראה עתיק.

גם חדרי הרחצה והשירותים של האורחים ושל יחידת האירוח, שבסוף המסדרון, ממשיכים את אותו קו אלגנטי, עם קירות מחופים אבן וארון כיור קלאסי משולב במראה. גם באזור הפרטי הצבעוניות מאופקת, במטרה לעדן ולהשקט. הגוונים נעים סביב לבן-פנינה, העיטורים קלאסיים ועושר הפריטים מגיע ממורכבותם, מהמינונים ומאיכותיהם. "כל המערכות הן הכי מודרניות שיש", מרגיש צור. "חשמל חכם, רמקולים נסתרים בתקרות, חימום תת-רצפתי ושואב אבק מרכזי. כל אלה מוסתרים היטב מאחורי המעטפת הקלאסית, שאינה באה על חשבון הטכנולוגיה".

"קיבלתי יותר ממה שקיוויתי", מסכמת בעלת הבית. "המציאות עולה על ההרמיות שהופקו בתחילת הדרך. אני לא רוצה לצאת מהבית. אני מאוהבת בכל פינה ונהנית מכל פרט ופרט בו".

● ואיך מגיבים המבקרים?

"פעורי פה, לנוכח ההשקעה בפרטים הגדולים והקטנים כאחד. מפתיע שהמחמאות מגיעות גם מאנשים שזה לא הסגנון שלהם, אך מבינים ומעריכים". ■